

fra 5 til 10 ansatte, er vi imod. Vi mener, at det er fint at have sikkerhedsorganisation på virksomheder med ned til 5 ansatte. Men vi erkender, at der er mange steder, man er utrolig træt af de sikkerhedsorganisationer, og det er mere, fordi det er stillet for bureaukratisk an og så på grund af de kurser, som sikkerhedsrepræsentanterne skal på. Dem er der utrolig mange, ikke bare arbejdsgivere, men også lønmodtagere, som er kede af at komme på, fordi de forekommer dem meningsløse i forhold til problemstillingen i deres branche. Altså man hører eksempler på, at læger og kontorassistenter og metalarbejdere sidder på det samme sikkerhedskursus, og det virker altså fuldstændig tåbeligt at bruge en hel uge på det.

Kl. 18.10

Så hvis man kan målrette det meget bedre, vil folk blive betydeligt mere motiverede for det. Det gælder altså om ligesom at få det afbureaukratiseret og få det, hvad skal vi sige, afidiotifiseret, hvis der er noget, der hedder det, altså noget, der forekommer folk idiotisk.

Det er også det med APV'erne, som vi mener, man skal opretholde, men forklare folk, at det ikke behøver at være bureaukratisk. Det er i virkeligheden kun et spørgsmål om at sætte sig ned og tænke sig om og så skrive lidt på et stykke papir. Så vi er altså imod det punkt.

Så er der det med Arbejdstilsynets opgave i forbindelse med risiko for fysiske og psykiske helbredsforringelser som følge af mobning. Det kunne vi godt være for. Når jeg kunne være imod det, så er det, fordi vi har den grundlæggende holdning i vores parti, at vi skal have lovgivning om minimumsrettigheder. Rettigheder og forhold på arbejdsmarkedet skal ikke være overladt til overenskomtparterne, så det er kun der, at vores principielle holdning kommer i vejen for vores tilslutning.

Så er vi imod ophævelse af hjemmelen til gennemførelse af gebyrbelagt tilsyn i arbejdsmiljømæssigt særlige belastede brancher. Det er vi simpelt hen imod. Vi mener, at det er rimeligt at have det der gebyrbelagte tilsyn.

Og så var vi for det sidste, især i den modificerede form, som det nu har fået i regeringens udformning, om ophævelse af Arbejdstilsynets ret til adgang til private boliger. Det kan vi tilslutte os.

Så det ender jo nok med, hvis det ikke bliver opdelt, at vi stemmer imod, desværre. Det er nok sådan, det ligger. Men som sagt er der positive elementer i det.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

I kampens hede glemte jeg at meddele, at Det Radikale Venstre har samme holdning i den her sag som det, jeg tidligere har givet udtryk for, nemlig at vi gerne havde set, at lovforslaget blev delt. Men da det ikke er sket, så vil vi ende med at stemme imod forslaget og komme med betænkingsbidrag i forhold til den aftalemodel, som vi tager til efterretning, men vi er imod de tre andre.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Til hr. Bjarne Laustsen vedrørende aftalemodellen, så findes der jo om de mobninger og seksuel chikane en udarbejdet vejledning fra Arbejdstilsynet, og de aftaler, der indgås, skal naturligvis opfylde det niveau, der ligger i disse vejledninger.

Jeg synes, at fordelene ved en aftalemodel jo ligger i, at der så rent faktisk er et tilsyn hver time, hver dag på arbejdspladsen, og det er jo meget mere effektivt i forbindelse med denne her slags problemer, end hvis en udenforstående myndighed skulle komme og sætte sig ind i en måske vanskelig psykologisk situation blandt nogle medarbejdere eller blandt medarbejdere og ledelse.

Det er jo sådan med aftalemodellen, at hvis ikke parterne tager sagen op, så har den pågældende jo altid ret til at tilkalde Arbejdstilsynet. I øvrigt er der jo i selve bestemmelsen en revisionsbestemmelse, sådan at vi om nogle år skal tage op til vurdering, om det er en farbar vej at betrede med hensyn til aftaler.

Også til hr. Bjarne Laustsen vil jeg godt sige om de kryptiske bemærkninger om Arbejdstilsynets adgang til private hjem, at det jo ligger nogenlunde klart ifølge lovforslaget, at man skal følge retsplejelovens regler om ransagning, og det kræver altså en dommerkendelse.

Til fru Lene Garsdal vil jeg godt sige, at hele den manøvre, vi er i gang med på arbejdsmiljøområdet, jo går ud på, at vi skal få en prioritering sammen med arbejdsmarkedets parter af hele området, og derfor indgår det jo i de overvejelser, som parterne sidder og arbejder med i øjeblikket, og som de skal vende tilbage til i maj-juni måned.

Så vil jeg godt sige, at mig bekendt kan man ikke måle forskellige ulykkesfrekvenser, når man deler det op på virksomheder med 1-5 ansatte, 5-9 og derover. Hertil kommer, at man i